

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий комунар

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання XX ● № 64 (2636).

ЧЕТВЕР, 31 ТРАВНЯ 1979 РОКУ.

Газета виходить з 1939 року
Ціна 2 коп.

ПЕРША КОЛОНКА

ХАЙ ЗАВЖДИ БУДЕ СОНЦЕ!

Тобі поталанило, юний друже! Ти народився в щасливу добу, живеш у соціалістичному суспільстві, яке гарантує тобі стільки прав. Держава робить усе для того, щоб здійснилися твої мрії, щоб ти виріс сильним, здоровим, добрим, мудрим. Широка дорога степиться перед тобою. Свої професії чекають на тебе. Вибрай до душі.

Життя всіх дітей могло б стати щасливішим, — говориться в заяві Міжнародної демократичної федерації жінок у зв'язку з Міжнародним роком дитини, — якби уряди і все суспільство в цілому ставились до них із таким, яке піклуванням, яким оточені діти в соціалістичних країнах.

Наші діти живуть щасливим, повнопривітним життям. Цього року хлопчики і дівчатка області, чимало піонерських дружин візьмуть участь у трудових акціях «Мільйон — Батьківщині», «БАМу — піонерські поїзди», в конкурсах дитячого малюнка «Діти — Олімпіади-80», творчих робіт піонерів та школярів «Війні — ні!», фотоконкурсів «Здоров'я дитини — багатство країни», у фестивалі дитячої пісні. Літо — пора відпочинку, веселих свят. У школярів — цікаві подорожі, екскурсії. На них чекає обласне піонерське свято «За дитинство наше щасливе спасибі, рідна країно!».

Ще на світанку Радянської влади наша держава оголосила: все найкраще — дітям! Адже діти — майбутнє людства. Всі добрі люди світу оберігають від лиха і печалі прекрасний світ дитинства. Організація Об'єднаних Націй оголосила цей рік Міжнародним роком дитини. В нашій країні піклування про здоров'я матері і дитини віднесено до рангу державної політики.

Близько тридцять шкіл і дошкільних дитячих закладів привітно відчиняють їм цього року двері. Для дітей буде відкрито в області 52 ігрові кімнати, 46 кімнат денного відпочинку, споруджено 26 стрілецьких тирів, два будинки піонерів. У піонерських таборів відпочинуть близько 150 тисяч хлопчиків і дівчаток.

Немало біді накоїли деякі дорослі, які розучилися сприймати світ таким, яким бачить його дитина: добрим і щирим — як материне серце, сильним і чесним — як батьківська воля. На землі лишається велика кількість неписьменних. Більш як у 40 країнах світу досі немає законів про обов'язкове навчання. Понад 100 мільйонів дітей позбавлені можливості вчитися. «Кур'єр ЮНЕСКО» писав, що коли становиться в галузі освіти не зміниться, то до 1985 року за порогом школи залишаться 165 мільйонів дітей, або кожна третя дитина шкільного віку. І водночас у світі витрачаються величезні кошти на гонку озброєнь.

Радянські діти не тільки успішно опановують шкільну програму. Вони вчать добра, вміння сприймати серцем біді ровесників. Тисячі мільйонів радянських школярів першими відгукнулися на трагічні події в Чилі, посилавши патріотам листівки солідарності.

З великою батьківською теплоотою і щирістю звернувся до наших хлопчиків і дівчаток у новорічному привітанні Генеральний секретар ЦК КПРС, Голова Президії Верховної Ради СРСР Л. І. Брежнєв. Це звернення — новий яскравий вияв турботи Комуністичної партії, Радянського уряду про юне покоління.

Діти живуть для щастя. І наш найперший обов'язок — передати їм усе найкраще, що знаємо ми самі, що створено для нас усією історією.

ДИТИНСТВО.

Фото В. ГРИБА.

ВЕЛИЧАЛЬНА ДРУЖБА НАРОДІВ

Півмільйонну аудиторію глядачів зібрали триста концертів і творчих зустрічей, що відбулись у рамках VII-фестивалю мистецтв «Київська весна», присвяченого 325-річчю возз'єднання України з Росією. В ньому взяли участь 1600 май-

стрів культури РРФСР, які представляють майже всі жанри художньої творчості, кращі інкозавські колективи УРСР. Посланці братнього народу були гостями: робітників і студентів Києва, сільських трудивників столичної області. На

честь Міжнародного року дитини відомі ансамблі, оркестри, артисти естради організували цикл виступів для дітей. Фестиваль зібрав за круглим столом композиторів, художників, письменників Росії і України. Великий успіх мали виставки образотворчого, декоративно-прикладного мистецтва, книг

видавництва Російської Федерації, дитячої творчості.

Справжній парадом талантів, що ввібрав у себе всі барви чудового свята дружби, став заключний концерт майстрів мистецтв Росії, який відбувся 28 травня в Палаці культури «Україна».

[Закінчення на 2-й стор.]

ЗАВТРА — МІЖНАРОДНИЙ ДЕНЬ ЗАХИСТУ ДІТЕЙ. ВІН ОСОБЛИВИЙ ДЛЯ НАС, ЯК НІКОЛИ. БО ВІДЗНАЧАЄТЬСЯ В МІЖНАРОДНИЙ РІК ДИТИНИ.

МИ ПАМ'ЯТАЄМО СЛОВА ТОЗАРІША Л. І. БРЕЖНЄВА ПРО ТЕ, ЩО НАЙПЕРШИЙ НАШ ОБОВ'ЯЗОК — «ПОСТАРАТИСЯ, ЩОБ ДІТИ ВСІХ НАРОДІВ НЕ ЗНАЛИ ВОЄН, ЩОБ У НИХ БУЛО СПОКІЙНЕ, РАДІСНЕ ДИТИНСТВО».

ТОМУ, ПРИСВЯЧУЮЧИ СЬОГОДНІШНІЙ НОМЕР ГАЗЕТИ МІЖНАРОДНОМУ ДНЮ ЗАХИСТУ ДІТЕЙ, ЖУРНАЛІСТИ «МОЛОДОГО КОМУНАРА» ПЕРЕРАХОВУЮТЬ СВОЙ ГОНОРАР ЗА МАТЕРІАЛИ, ОПУБЛІКОВАНІ В НЬОМУ, ДО РАДЯНСЬКОГО ФОНДУ МИРУ.

ВЕЛИЧАЛЬНА ДРУЖБІ НАРОДІВ

(Закінчення.
Початок на 1-й стор.)

Багато разів звучали в залі електрики під час концерту, який відобразив ідейно-художній зміст усієї програми, проілюстрованої високим святковим настроєм. Все, що принесли цього вечора на сцену артисти, злилося у величезний гімн Країні Рад, непорушній дружбі її народів. Заключий акорд «Київської весни» став яскравою, незабутньою демонстрацією непорушного братерства і духовного єднання народів СРСР, справжнього розквіту їх талантів і творчого генію.

На концерті були присутні члени і кандидати у члени Політбюро ЦК Компартії України товариші В. В. Шербицький, М. М. Борисенко, О. П. Ботвин, О. Ф. Ватченко, Г. І. Ващенко, О. П. Ляшко, П. І. Погребняк, І. З. Соколов, В. О. Сологуб, О. А. Титаренко, В. В. Федорчук, О. С. Капто, Я. П. Погребняк, члени делегації Російської Федерації на чолі з заступником Голови Ради Міністрів РРФСР В. І. Кошмачовим, завідувач сектором відділу культури ЦК КПРС Г. О. Щепалін, члени Президії Верховної Ради і Ради Міністрів УРСР, завідувачі відділами ЦК

Компартії України, міністри, керівники творчих спілок республіки.

Відбулася зустріч з делегацією РРФСР і учасниками Всесоюзного фестивалю мистецтв «Київська весна-79» у Київському міському парку Дружби народів відбувся мітинг.

28 травня, у Президії Верховної Ради Української РСР були вручені Почесні грамоти і Грамоти Президії Верховної Ради Української РСР представникам художніх колективів, творчих спілок і організацій Російської Федерації, нагороджених за активну участь

у Всесоюзному фестивалі мистецтв «Київська весна-79».

Вручаючи нагороди, член Політбюро ЦК Компартії України, Голова Президії Верховної Ради Української РСР О. Ф. Ватченко від імені ЦК Компартії України, Президії Верховної Ради Української РСР і Ради Міністрів республіки тепло поздоровив посланців Російської Федерації з успішним завершенням фестивалю, висловив сердечну вдячність учасникам «Київської весни-79», побажав їм нових успіхів у творчій праці на благо Вітчизни.

Голова правління Спілки письменників РРФСР Герой Соціалістичної Праці С. В. Михалков, художній керівник Державного академічного пісенного російського народного хору народна артистка РРФСР

Н. К. Мешко, голова правління Всеросійського театрального товариства, народний артист СРСР, Герой Соціалістичної Праці М. І. Царьов від імені нагороджених щиро дякували ЦК Компартії України, Президії Верховної Ради Української РСР, урядові республіки за високу оцінку їхньої творчої праці і запевнили, що й надалі віддаватимуть свій талант і патхнення дальшому зміцненню ленінської дружби народів, поповненню духовної скарбниці багатонаціональної Країни Рад.

Уряд Української РСР влаштував 28 травня прийом на честь діячів літератури і мистецтва Російської Федерації — учасників урочистостей, присвячених 325-річчю поз'єднання України з Росією.

(РАТАУ).

ПОГЛЯД

ВЕСЕЛКА, ПОДАРОВАНА „КАЗЦІ“

НОТАТКИ, ЩО ПОЯВИЛИСЯ В ЗАПИСНИКУ ЖУРНАЛІСТА, ЯКИЙ ПОБУВАВ У ЗАВОДСЬКОМУ ДИТЯЧОМУ САДКУ.

ШЕСТИРІЧНИЙ Юра Михно, дочитавши книжку про Хлопчиків-Кибальчичів та буржуїнів, стиснено спитав свою виховательку:

— Але ж він таки лишився жити, цей хоробрий хлопчик? А буржуїнів усіх наші кіннотники побили.

— Авжеж Жодного на залилось.

— А кіннотники он які! І я буду солдатом.

— Навіщо? — загадково спитала вихователька. — Ти ж не збираєшся воювати з буржуїнами.

— А я так, щоб бути красивим і сильним. Щоб усі на мене дивилися, як на Хлопчиків...

Вислухавши цей діалог, я беру інтерв'ю у кількох вихованців дитячого садка «Казка» кіровоградського заводу «Червона зірка».

Отже: хто ким хоче бути?

Іра Сидоренко: — Лікарем. Щоб у бабусі не боліли зуби.

Ігор Пахомов: — Шофером. Щоб їздити далеко-далеко і бачити різні дива...

А ще цікаво, чи потребують вони захисту (і якого)? Та вони не настрахані нічим. Хіба що таке:

— Хай наші хлопці не скубуть нас за коси.

— А сірники в руки не слід брати нам.

— Я боюсь уколів і щеплень. Трошки щипає голкою твоя лікарша.

— Скажіть, щоб тато з мамою не сварилися. А то чути до сусідів, який дивиться телевизор...

Ось який «захист» їм потрібен, цим п'ятирічним і шестирічним маленьким дивакам із «Казки».

Слухаю їх і згадую текст листа, що надійшов минулого року на адресу Радянського уряду з Англії:

«Я — чотирнадцятирічний школяр. У нас в Англії вважається, що ми повинні ненавидіти комунізм. Якщо ви вирішите близьким часом кинути атомну бомбу на Великобританію, будьте, будь ласка, такими добрими і робіть це вночі і дуже тихо, під час напівночі. Особливо я живу в Корнуоллі і думаю, що ви не будете скидати бомби на захід від того місця, де ми живемо. І особливо в нашому районі вітер в основному дме в північно-східному напрямку, радіоактивні осадки не дістатимуться нас. Щиро ваш Майк Тетлі».

Ось як діти стають жертвами злісної антирадянщини, дезінформації. А тим часом у цій країні батьки самі вбивають своїх дітей. Як пише газета британських комуністів «Морнінг стар», таким чином щороку гине понад 100 дітей.

У Латинській Америці через недостатню медичну допомогу за останні десять років загинуло 7,5 мільйона дітей. Матеріали Міжнародної організації праці свідчать: 43 мільйони дітей на планеті віком до 15 років працюють, щоб існувати. Соціолог із США Герберт Отто підрахував, що американець із шестирічного віку в середньому 13 тисяч раз бачить по телебаченню, як знищують людські житла.

Ось такі «дива» в тому світі, де страшають малюків комунізмом.

Наша ж шестирічна Віта Казанцева бідається хіба що тому, що пустотливі хлоп'ята часом шарпають їх за ніски. А яка може у неї бути інша скрута? Тільки в їхньому дитсадку аж 16 вихователів з вищою освітою, 10 медпрацівників середньої ланки, лікар, 20 нянь. Та ще кухарі, та ще...

Тим часом, за повідомленнями журналу «Ю С ньюс енд уорлд ріпорт», у таких великих містах, як Нью-Йорк, Хьюстон, Атланта, всього лише п'ятьох поліцейських встановлено розшукувати безпритульних дітей. Тому не випадково, що

з 21 тисячі боненців, які покинули батьківський дім уже цього року, лише 5 тисяч стали об'єктом уваги поліції.

У нашій країні, якою страшають, яку вчать ненавидіти, в дитячих дошкільних закладах на нинішнього року виховуватиметься 13,2 мільйона хлопчиків і дівчаток. У радянських дітей — 4540 палаців та будинків піонерів, 1085 станцій і 1283 клуби юних техніків, 500 клубів юних пілотів і космонавтів, 39 дитячих залізниць, 641 станція юних натуралістів. Про все це подбала держава.

Та повернемося до «Казки». Будинок садка потопав в зелені. Всюди — квітники. Зайдіть у будь-яку з кімнат. Усюди куточки природи. Дітей учать любити красу.

День тут починається з фіззарядки. А потім смачний снідачок. І захоплюючі ігри. Хлопчики і дівчатка вчать танцювати, розучу-

ють пісні, вірші, юні художники малюють світ, який вони бачать своїми очима. Кращі їхні малюнки було вміщено на сторінках журналу «Мурзилка», відзначено призами. А ті, кому восени час до школи, вже вміють писати, читати, лічити.

Завідувача дитсадком Л. О. Гурська показала нам «Кімнату днів». Тут зібрано іграшки, зроблені руками малюків, тут — подарунки болгарських дітей, з якими листуються вихованці «Казки».

Телевізор, кінопроектор, радіола, магнітофон — усе куплено на кошти заводу. У квітні придбали нову партію іграшок — на 600 карбованців.

Збираються в цій кімнаті вихованці кожної групи. І виховательки відкривають їм світ чудес: диктор розповідає казку про країну Навпакі, з екрана Червона Шапочка вчить їх доброти.

Таких дитсадків завод збудував уже вісім. Невдовзі справлять новосілля і в дев'ятому. Тільки будівництво одного садка обходиться в 400 тисяч карбованців. Але ж це для дітей. Для них усе. Бо кому ж іншому, як не їм?

У ЗАВКОМІ профспілки зібрався серйозні і поважні дяді і тьоті, яких хлопчики і дівчатка з «Казки» бачили вже не раз у себе. Тут були шефи з цеху металевих виробів, тут були працівники комітету комсомолу, молоді гвар-

ується — корпуси, майданчики. 750 школярів оздоровимо там цього літа. Про харчування ми вже подбали. Але не менш важливе питання — хто працюватиме з дітьми...

Того дня начальником табору затвердили комуністку Р. М. Волошину, ветерана комсомолу Кіровоградщини. Поповнили загін піонервожатих і вихователів — товаришами з колективів комсомольсько-молодіжних бригад. Такими ініціативними й беручими, як електрослюсар Василь Гааріш, інженер-конструктор Дмитро Терзі. Шістнадцять молодих виробничників отримали путівки в заводську комсомолу — на роботу в піонерський табір.

І займатиметься там вогонь Малих олімпійських ігор, і покличе дівчату на берег ставу чарівник Нептун. Палатиме піонерське багаття біля колишньої партизанської землянки, де юні ленінці слухатимуть захоплюючу розповідь ветерана. Це тоді, коли вже відкривається табір. Але перед цим біля головної заводської прохідної на світанку зберуться батьки і діти, партійні, профспілкові, комсомольські і фізкультурні активісти заводу. Вишикуються в ряд барвисті автобуси. Робітничі сім'ї проведуть своїх дітей у піонерський табір, що розмістився в дубовому гаю за Трепівкою. І не буде того дня більш

важливої події, ніж ця — проводи в табір днів. Бо треба дати напуття дітям. Так було торік. Так буде тепер, у перших числах червня. Так буде завжди.

І вручать дітям робітників туристські путівки, поклучуть їх у подорож рідним краєм (понад 50 тисяч карбованців виділено цього року на оздоровлення юних червонозорівців). Щоб бадьорилися, міцніли, набиралися сили.

Через роки сьогоднішньому вихованцю дитячого садка «Казка» Юрі Михно батько розкаже, скільки треба було докласти зусиль, затратити коштів, щоб він став громадянином, творцем. І обов'язково щасливим! Для цього всі наші щедроти.

Але ми не можемо бути байдужими. Коли чуємо про долю дітей у країнах капіталу. Міністр закордонних справ СРСР А. А. Громико, виступаючи на ХХІ Асамблеї ООН, відзначив, що сьогодні в світі на навчання солдата азбуки знищення витрачається в 60 разів більше, ніж на навчання дитини азбуки творення. А южна найновіша бомба могла б перетворитися у школу, лікарню, дитячу бібліотеку.

У «Казці» на одного вихованця державна витрата до 50 карбованців щомісяця. Таких дитсадків у країні нині до 120 тисяч. У них виховується понад 13 мільйонів дітей. На кінець п'ятиріччя мережа дошкільних закладів збільшиться не менш як на 2 мільйони 500 тисяч місць.

ПРОКИДАЄТЬСЯ в «Казці» маленька Світланка Андріанова.

І зачаровано каже:

— Як багато сонця! Сто сонця у кімнаті!

Вихователька їй зраділо:

— Хутчіш одягайся і на майдан. Там ваші татусі принесли із заводу труби-горни, бубонці і гармошки.

А десь за океаном ровесниця Андріанової безнадійно попросить:

— Хліба!

Адже сьогодні на планеті голодус близько 200 мільйонів дітей.

Прийшов у дитсадок «Казка» робітник «Червоної зірки», взяв на руки дитину товариша, який працює в сусідньому цеху. Прийшли сюди вчителі з підшефної середньої школи № 13, розглядають роботи Сергія Куличка, що став постійним автором «Мурзилки». Всі вітають талановитого хлопчика. А 26-річна американка Аліса викинула свою тримісячну дитину з вікна висотного будинку. За повідомленням «Ю С ньюс енд уорлд ріпорт», в американських сім'ях жертвами фізичного насильства щороку стає 6,5 мільйона дітей. Хіба це не варварство древніх часів? Хіба це не вандалізм?

Та є на світі велика країна, яка свято виховує заповіт свого великого вождя: «Все найкраще — дітям!» І люди доброї волі дивляться на неї, як на добру й ніжну матір, котра приголубить свою дитину і поділиться гостинцем із чужою. Бо всім дітям потрібне тепло. Таке, як у «Казці».

Прийдіть сюди у свято і в будень — замилується ними, нашими дорогими Валериками і Олесями. Ви побачите їх щасливими і скажете:

— Ні, недарма йшли крізь вогонь і полум'я наші батьки і діди.

— Ні, недарма мозоляться наші руки.

І ми станемо плече до плеча. Мільйонно! Щоб захистити зачаровані серця малят. Щоб жила їхня веселива казка.

М. ШЕВЧУК.

ЕПІЗОД

Кілька

звичайних

хвилин

Нині в нашому невеликому місті Гайвороні працюють дев'ять чудових дитячих садків. Мають, кожний дорослий, випадково чи не випадково в один із них, з цікавістю спостерігати за іграми дітей, зупинити когось із малят і спитати, при- блізньо, те саме, що спитала я в одного з хлопчиків, які гралися в піску:

— Як тебе звуть?

— Саша.

— Скільки тобі років?

— Хлопчик старанно відлічує три розчепірені пальчики і показує мені.

— А де твоя мама?

— На роботі.

— Ти не плачеш за нею?

— Ні, я граюся! — І малюк почав зосереджено насипати пісок у кузов маленького самоскида.

Я не стала заважати йому і пішла до іншої групи. Мою увагу привернули два хлопчики, які крапли воді схопили один на одного. Це близнята Рома і Вітя Красюки.

— Вам подобається ваш садок?

— Так, подобається. Тут багато дітей, тут весело, — відповів Вітя.

— А я знаю вірш про Леніна.

— Я теж, я теж знаю цей вірш, — нетерпляче застрибав Вітя.

— Вітню, Ромо! — почувся здалену хор дитячих голосів. — Ми йдемо на прогулянку.

...Кілька хвилин у дитячому садку. Звичайно для всіх нас, дорослих, картина. Ми щодня бачимо її, коли приходимо за своїм сином чи донькою. І все ж кожного разу у нас виникає почуття чогось чистого, світлого.

Л. ПАЛАМАРЧУК.

На фото: Олена ТАЛИШЕВА зі своїми вихованцями. Фото В. ГРИБА.

РЯДКОМ ФАКТУ

2379 листів одержав «Молодий комунар» з початку року. З них понад третій — це розповіді дітей, їхніх батьків, дорослих людей про сьогоднішній день нашої підліткової поведінки: навчання і захоплення спортом, участь у технічних гуртках і репетиції в балетній студії, працю під час п'ятої, трудової чверті відпочинку...

Пропонуємо уривки з листів з останньої пошти редакції.

Більшість старшокласників Мисливської восьмирічки вирішила під час літніх канікул подати допомогу рідному колгоспу імені Леніна. Вони стануть поруч своїх батьків і старших товаришів, щоб швидко зібрати врожай. Ті, хто завтра працюватиме в полі, на тваринницьких фермах і зернових тонах господарства, вже сьогодні знають свої роботи ділянки. Як і торіш, Антоніна та Зінаїда Матіш будуть зайняті на молочнотоварній фермі № 3, С. Фаренюк, В. Чорний, М. Вернигора, В. Татарчук та інші разом з механізаторами працюватимуть на полях, Т. Блашук, О. Курбатов, В. Балаш — у городничій бригаді.

Ім буде з кого брати приклад. Адже поруч трудитимуться такі колгоспники, як Б. П. Іващук, О. П. Діденко, І. П. Рябушенко, В. О. Марущак...

Школярі рівнятимуться старших, старатимуться в чому не відставати від них.

В. ГОРЕНКО,
учень 8-го класу Мисливської восьмирічної школи Вільшанського району.

У нашому селі збудовано чудовий двоповерховий садок. Це — дитячий садок. Його відвідують понад 60 дітей сільських трудівників. Щодня на них чекають розваги, зацікавлені вихователі, спати, їсти, грати. А також добрі, чуйні вихователі, медпрацівники і няні.

Г. ПІДБИЦЬКА,
с. Чарівне, Бобринецький район.

Десять шкільних років назажди зостануться в нашій пам'яті найщасливішими, найрадіснішими роками в житті. Мине небагато часу, і ми отримаємо

Ці просторі світлі приміщення, вивчені сонцем і повітрям, розсіяні щедрою рукою нашої Радянської держави на безкраїх просторах країни. Називають їх дитячі протези: поліклініка, санаторій, амбулаторія тощо. Але всі вони нагадують найчужіші капітари могутнього організму союзу. Адже мовиться про дитячі заклади.

Чатуючи перші кроки

«Забезпечити щастя дитини — це найбільш важливе і благородне завдання будівництва комуністичного суспільства» — так записано у Програмі КПРС. І це завдання успішно виконується. До Великої Жовтневої соціалістичної революції рідна дитина дошкільних закладів на Кіровоградщині була надзвичайно обмежена. Власне, ті окремі землі, що були медичні заклади, що існували до революції, не могли забезпечити трудове населення області навіть елементарною медичною допомогою. Скажімо, в Єлисаветградському повіті Херсонської губернії в 1913—1914 роках налічувалося лише 35 лікарів. У всьому повіті не було жодного пологоводомої заклади.

Сьогодні в нашій області амбулаторну допомогу дітям надають 88 дитячих поліклінік-консультатцій. Із них 4 — у містах і 56 — у сільській місцевості. Разючий контраст з найгіршим становищем в радянську дитини.

За останні три роки відкрито дитячі амбулаторії в районі Новомиколаївки (м. Кіровоград), в селищі Новому та інших місцях.

В області центри для дітей пацієнтів укріплено цілий ряд педіатричних дільниць. До 1980 року число

атестати про середню освіту. Це велика величина. Це свідчення про успішну діяльність Радянської держави про нас, молодих. Нова Конституція СРСР затвердила право кожної радянської людини на освіту.

Нас, майбутніх будівників комунізму, чекає щасливе завтра. І я пишаюсь тим, що живу в прекрасній країні, ім'я якої — Радянський Союз.

В. КАЛАШНИКОВ,
випускник десятирічної № 13 м. Кіровограда.

Кожен будень лікаря-педіатра, завідувача другим медичним відділенням Кіровоградської дитячої поліклініки Галини Федорівни Васильченко схожий на безперервний, безкомпромисний бій за життя і здоров'я юних громадян нашої країни...

В. ВАРІЧ,
м. Кіровоград.

Учні середніх класів — найактивніші члени гуртка «Вмілі руки», яким керують. Вони захоплюються деревороботами, використовуючи в композиціях сюжети з історії нашої країни і радянського союзу.

М. ДІДУЛ,
с. Добре, Вільшанський район.

Члени шкільної виробничої бригади Павлівської десятирічки імені В. О. Сухомилинського — активні помічники хліборобів місцевого колгоспу. Тут юні руки плетуть і збирають щедрий урожай.

Г. НАСТАСЬЕВ,
с. Павлів, Онуфріївський район.

лікарняних ліжок на всіх цих дільницях зростає до 800. А в нашій міській поліклініці вже наступного року почнуть діяти ендокринологічне та урологічне відділення.

Це не просто цифри і факти. Це — підтвердження партії та уряду про наше молоде покоління. Адже, як сказав Л. І. Брежнєв у своєму виступі по Центральному телебаченню: «В Радянському Союзі ми прагнемо робити все, щоб роки дитинства були здоровими і щасливими».

Яскраве підтвердження цих слів — лише в нашому місті за останні п'ять років зведено в експлуатацію 8 дитячих дошкільних закладів. Щороку величезні кошти виділяє держава на лікування і харчування дітей. У Кіровограді для цієї благородної справи асигновано 15 тисяч карбованців.

Наша Кіровоградська поліклініка налічує 52 педіатричні дільниці, 7 амбулаторій для прийому дитячого населення. Ми обслуговуємо 52 дитячих дошкільних заклади і 32 школи.

Чатуючи перші кроки дитини, її радісний і щасливий сміх, удень і вночі несеуть неспокійну варту люди в білих халатах. І серед них — лікарі нашої поліклініки Р. І. Щеглякова, С. П. Кравченко, Р. М. Шаповалова, Р. М. Карпін та багато інших. І для них найбільша нагорода — сонячна усмішка юного пацієнта.

Тож хай наші діти виходять у завтрашню дорогу здоровими і щасливими, чесними і працьовитими. За ними — великі справи, за ними — майбутнє.

О. ГОЛЬНИК,
завідуючий міською дитячою поліклінікою.
м. Кіровоград.

«ЖИТТЯ ВСІХ ДІТЕЙ МОГЛО Б СТАТИ ЩАСЛИВИМ, ЯКБИ УРАДИ І ВСЕ СУСПІЛЬСТВО В ЦІЛОМУ СТАВИЛИСЯ ДО НИХ ІЗ ТАКИМ ЖЕ ПІКЛУВАННЯМ, ЯКИМ ОТОЧЕНІ ДІТИ В СОЦІАЛІСТИЧНИХ КРАЇНАХ».

(Із заяв Міжнародної демократичної федерації жінок у зв'язку з Міжнародним роком дитини).

СМАЧНОГО!

Піш в Чехословаччині випускається понад триста найменувань дитячої їжі. Особлива увага при цьому приділяється дітям дошкільного віку.

— Шітучні молочні суміші для малат до року продаються у нас в аптеках, що викликає строгий санітарно-гігієнічний контроль у виробництві цих продуктів. — каже співробітник міністерства сільського господарства і продовольства ЧССР І. Карас.

Усе починається в тваринницьких господарствах. На спеціальних фермах, молоко яких призначене для дітей, запроваджено суворий ветеринарний контроль. Наприклад, молоко від тварин, які були дано ліки, що містять у собі антибіотики, вже не надходить у «дитячі» цехи молокозаводів.

У цьому, напевно, і є головний секрет чехословацьких молочних сумішей: «фемінари» — для немовлят, «сунари» — для дітей, яким більше шести місяців, а також створених на їх базі інших сумішей спеціалізованого, в тому числі і лікувального призначення.

Вчені ЧССР ведуть свої розробки в тісному співробітництві з колегами із соціалістичних країн — членів РЕВ, які високо цінують досвід Чехословаччини в цій галузі. Не випадково Празький НДІ харчової промисловості є координатором діяльності комісії РЕВ по дитячому харчуванню.

А. КОНДРАШОВ,
кор. ТАРС.
Прага.

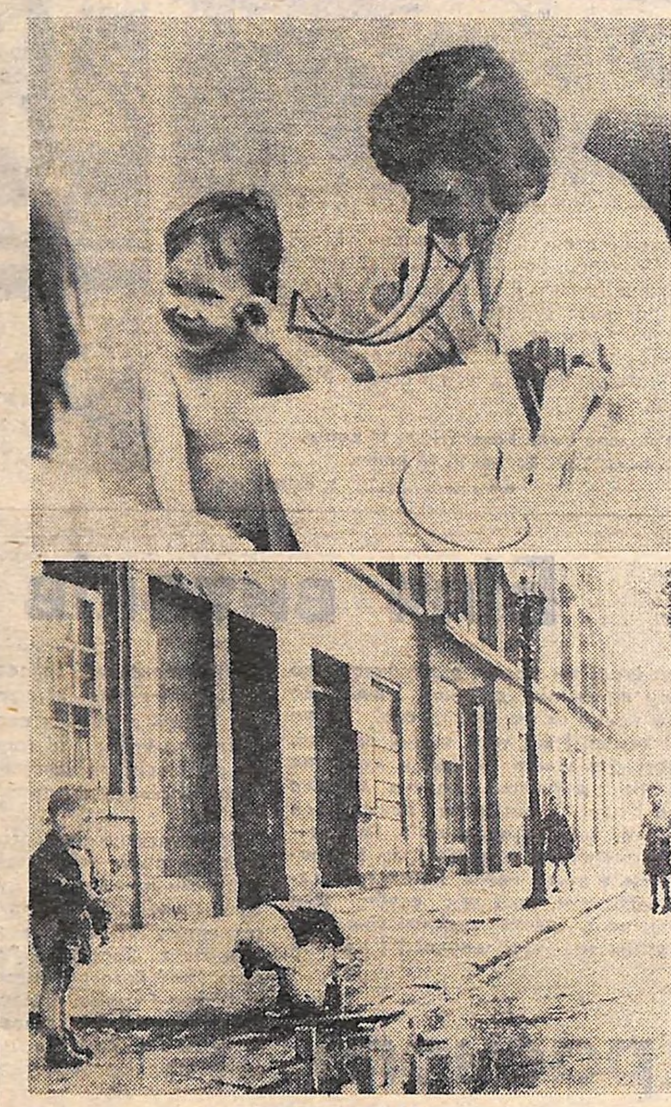
ПОЛІТИКИ І ДІТИ

Саме цими спонуканнями керувалися шість західноберлінських організацій, котрі звернулися в оргкомітет міста по проведеному Міжнародного року дитини з проханням дозволити їм брати участь у дитячому святі 19 травня в одному з парків Західного Берліна. Але відповідно до настійної «рекомендації» сенатора в питаннях сім'ї, молоді і спорту Ільзи Райхель їхне клопотання було відхилено «з політичних мотивів».

Хто ж ці «недостойні» і чим нездоленна програма, з якою вони збиралися виступити перед дітьми?

Об'єднання студентів-іноземців, наприклад, хотіло показати фільм про наслідки американської і китайської агресії, жертвами якої стали тисячі дітей багаторазової війни.

Демократичний союз жінок планував захистити маленьких учасників свята Іграми, в яких цілком можна обійтися без Іграшок, що копіюють озброєння вермахту. Піонерська організація Спільні

Проголошений ООН Міжнародний рік дитини відзначається в кожній країні по-різному. Ініціаторами проведених з цього приводу заходів виступають люди різних професій, нерідко різних політичних переконань, віросповідань, соціального стану. Їх об'єднує одне: почуття відповідальності за долю підліткового покоління і прагнення зробити життя своїх маленьких співгромадян приємнішим, цікавішим і осмисленим.

Вільної німецької молоді мала намір збудувати «Вулицю усмілок», на якій могли виявити свої творчі здібності діти підліткового віку від 11 до 14 років.

Не менш цікавим об'єктом був і вистав західноберлінського Товариства німецько-радянської дружби. Воно запросило на свято завідувачку фільмів Інститутського Палацу піонерів, щоб дати можливість юним глядачам Західного Берліна ознайомитися з мистецтвом їхніх радянських ровесників.

Де ж у всьому цьому, як кажуть, кримінал? По роз'ясненню ми звернулися до референта в питаннях зв'язків з пресою сенатора Ільзи Райхель п. Штрауба. Він терпляче намагався пояснити ухва-

Украдене щастя

З раннього ранку вулиці Каїра наповнюються дзвінками дитячими голосами — школярі квапляться на заняття, а багато дівчаток поспішають на роботу. Далеко не у всіх маленьких єгиптян є можливість учитися.

На міських вулицях безліч дітей, які чіпляються за рукави перехожих, випрошуючи милостину. Боляче дивитися на семи-восьмирічних прибиральників сміття, що поганяють запряжених у візок осликів. Нагорі на купі покидьків сидять їхні молодші сестрички та братики. Обірані, голодні, в старих недоносках, ці діти бідняків працюють від зорі до зорі.

Ті, хто грохи старші, проходять свої «університети». Діти десяти-чотирнадцяти років часто-густо виконують роботу дорослих. Вони заробляють собі на хліб доставкою газет, чищенням взуття. Під-

літки працюють у полі, ремонтуєть водопровідні й каналізаційні труби, автомашини.

В останні роки приватний сектор у Єгипті широким фронтом наступає на державний. Особливо це помітно у сфері торгівлі, де широко використовуються дешеві праця дітей: вони і продавці та прибиральники, і хлопчики на побігеньках. Дзвінкий дитячий голос зазнає поштовху у магазині, рекламуючи товари. Так кричить дитина цілісний день біля крамниці замість того, щоб сидіти за партою. Злидні, вайска і пізко-сплачувана праця — таке дитинство уготовано десяткам тисяч єгипетських дітей.

Є тут і інше дитинство. Коли можеш у 14 років сісти за кермо розкішної автомашини чи стати членом спортивного клубу для вибраних. Гроші батьків відчиняють усі двері.

Одним словом, два соціальних полюси в Єгипті існують не тільки для дорослих.

І. ІВАНОВ,
кор. АПН.
Каїр.

РІЗНІ ДОЛІ

НДР. Маленький Андреас — на прийомі у лікаря в дитячому відділенні поліклініки, відкритої в Ланкові — районі житлових новобудов міста Шверіна.

Фото АДН—ТАРС.

Так змушені гратися діти в одному з найбільших міст Великої Британії — Глазго.

Фотохроніка ТАРС.

до учасників дитячого свята сенат керується, по суті справи, тим самим законом про радикалів, на підставі якого переслідують тиесні демократи.

«Ми направили сенатору Райхель листа, — розповідає голова Товариства німецько-радянської дружби Рольф Еліас, — у якому задали їй запитання: хіба існує офіційне рішення сенату про те, щоб не поширювати інформації про Радянський Союз, не розповідати про його успіхи в галузі педагогіки, не сприяти формуванню добросусідських відносин між громадянами Західного Берліна і СРСР?»

Проти інспірованого сенатом рішення регіонального оргкомітету виступили десятки організацій міста. Молоді соціалісти і молоді демократи заявили, що відмовляться від участі у святі, якщо рішення не буде скасовано. «Не може бути ніякого виправдання крокові, який явно спрямований проти комуністичних організацій», — говориться в резолюції правління західноберлінської організації «Молоді соціалісти».

В. КУДРЯШОВ,
власкор АПН.
Західний Берлін.

Біда

У маленької Світлани бідонька
Загубила нова лялька свого
Засмутилася Світланка, гратися
не хоче,

РАКУРС

МУЗИКА ПРОЛІСКІВ

Поетичні рядки учениці Ірини Дяченко
схожі на неспілі проліски, які щойно появи-
лися на світ. Звичайно, у віршах Ірини ще
багато наївного, недосконалого, в них сла-
бенькі рими, застарілі образи тощо.

Але натомість у творах юної поетеси
пульсує щирість, безпосередність. Саме це
визначає красу віршів І. Дяченко з Долин-
ської.

Сьогодні ми вперше друкуємо поезії Іри-
ни Дяченко.

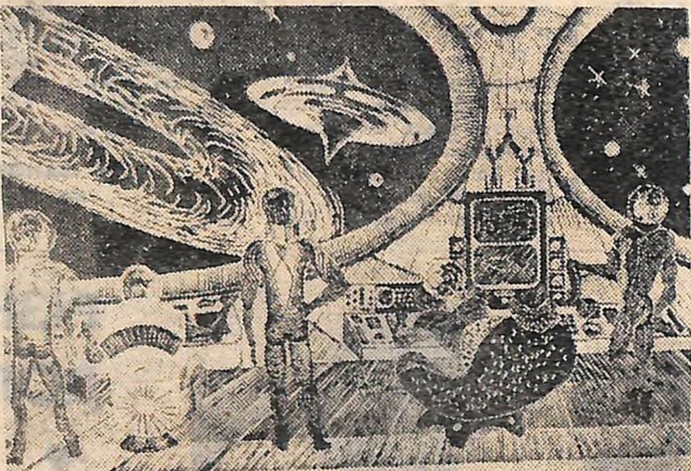
А дурненька нова лялька у кутку
регоче.
Тато й мама в песнокої за своєю
маленьку,
А їй турбує дуже лялька повенька:
— Я не хочу ні цукерки, ні песика
Діка,
Ви найдіть мені, будь ласка, з ласі
черевика.

Мелодія

Музика лине чарівним втахом.
Ніжно доторкнуся до крила,
І тро менше все тобі розкаже,
Музика, що серце обняла.
Слів не треба, ти помовч, послухай,
В музиці живе землі краса.
Чуєш, як у чистоту відлунні
З трав квітух падає роса?

* * *

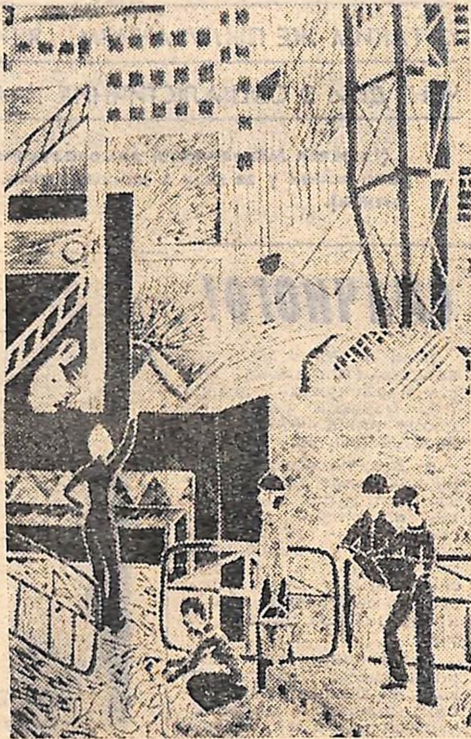
Бін лежить на столі моїм — хліб,
В ньому — сонце і зорі, і вітер,
В ньому — ласка земних матерів,
Сила й ніжність у ньому відліти.
Як свято його бережіть,
Наругатись не смійте ніколи.
Це — не просто хлібина лежить,
Це — народу мого світла доля.

Можливо, піскли не стануть художниками ті, чий малюнок
ви зараз бачите. Можливо, їх покличуть інші дороги. Та го-
ловне — бути художником не за фахом, а в душі. А ви, юні ви-
пускники Кіровоградської художньої школи, вже навчилися
знаходити прекрасне у наших буднях і відображати його на
папері. У цьому можна переконатися, відвідавши виставку ро-
біт випускників, що відкрилася в школі перед Міжнародним
днем захисту дітей.

«Астронавти». Гравюра Ігоря Берестенна, 15 років.
«На будові». Гравюра Теті Болнської, 16 років.

Фоторепродукції І. КУРЗУНА.

ПОЗИЦІЯ

Біля витоків

Як хочеться нам іноді заглянути в дитинство, що
відлунало останнім шкільним дзвінком і відлетіло
пазусітчим тим, хто тільки почав робити свої перші
кроки по планеті Земля! І від того, як ми, дорослі,
навчилися дітей розуміти щастя, залежить майбутнє
нашої планети. Адже з дитинства людини вчиться
вірності, добро і зло, з дитинства починається
творчість, у дитинстві зароджується мрія. Ім, май-
бутнім учням і космонавтам, трактористам і агро-
номам, які зростають у нашій країні, Конституція га-
рантує право на всебічний розвиток особи. Для
них гостинно відчиняють двері художніх шкіл і
спортивні зали, гуртки технічної творчості і музичні
школи...

прекрасного

До-ре-мі... Тоненький
голосок п'ятирічної Ната-
лочки луно дзвенить у
просторі музичної школи.

Фа-соль-ля... Йдуть
вступні скарбачки в Олек-
сандрийській музичній
школі № 1. Багато їх, п'я-
тишестирічних малюків,
прийшли сюди разом зі
своїми мамами на перший
у житті іспит. Тремтять
кіски у дівчаток. Хлопчик
зосереджено слухають
останній настанови мам.
Діти хвилюються. Екзаме-
натори — теж. Бо, може,
вони побачать сьогодні
майбутні цих, поки що
маленьких, Чайковських і
Рахманінових, виявлять їх-
ні справжні музикальні
здібності.

Директор музичної шко-
ли В. С. Калишевич часто
говорить, що педагогічний
колектив прагне вихову-
вати не тільки музикан-
тів, скільки культурних
глядачів, тобто людей,
котрі розуміються в тон-
кощах музики, можуть
давати оцінки музичним
творам і їх виконанню.

Вже кілька років у за-
кладі працює експери-
ментальна група, де вча-
ється дошкільнята. На уро-
ках, що ведуться у фор-
мі ігор, вони співають,
танцюють і попутно діста-
ють загальний музичний
розвиток. І коли ці діти
приходять у перший клас,
їхнє знайомство з інстру-
ментами відбувається
значно швидше, ніж у тих
учнів, які не вчилися на
підготовчому відділенні.

Наступного року школа
відзначатиме свій 25-річ-
ний ювілей. З її стін уже
вийшло чимало хороших
музикантів і педагогів.
Під керівництвом великого
зала закладу лунали кон-

церти у виконанні лауреа-
тів міжнародних конкур-
сів, гостей з братніх рес-
публік та країн. І ці гості
не раз звертали увагу на
високий рівень підготовки
учнів.

Саме ухороша підготовка
назвала юних музикантів
першими на конкурсі му-
зичних шкіл області, при-
свяченому 325-річчю воз-
з'єднання України з Росі-
єю. Нині його перемож-
ці Віктор Бутучан, Оксана
Власенко та Іра Куликів
готуються до вступу в му-
зичне училище. А Серьо-
жа Круть учиться ще тіль-
ки в третьому класі баяна,
проте він уже виконує
теори з програми за п'я-
тий клас.

Велике щастя — щодня
спілкуватися з дитинством.
За це й люблять свою ро-
боту Г. П. Шевчук, М. Ф.
Волощук, Т. І. Смирнова,
Т. М. Малик та інші педа-
гоги школи, котрі покли-
кані вчити дітей розуміти
прекрасне, вчити їх пра-
целюбності. І ті, для кого
нещодавно відлунув ос-
танній дзвінок, через усе
життя пронесуть у своїх
серцях вогник людяності,
почуття щастя творчості,
прищеплене їм педаго-
гами.

До-ре-мі... Їх чекають
нові життєві іспити.
Фа-соль-ля... А в класі
дзвенить тоненький голо-
сок п'ятирічної Ната-
лочки...

С. АНОХІНА.

м. Олександрія.

Валерій ГОНЧАРЕНКО.

ВЕСЕЛІ КАРУСЕЛІ

Маленьке мавпенятко
На кухні посуд руха,
В повидлі в нього лапки,
У тисті хвіст і вуха.
Радіє мавпа наша,
Немов дали їй пряник,
Що тільки десять чашок
Розбила за весь ранок.
Маленька господиня
Чудово все зробила:
Спекла в духовці диню,
Ще й перцем припудрила.
Зварила борщ на славу
Із редьки і гороху,
Синюла туди кави,
Ще й погрічила трохи.
Говорить мавпа прямо:
«Ви тільки зрозумійте це,
Моя найкраща мама
Сьогодні іменинниця.
Щоб менше їй морски,
Отож я постаралася,
Зварила чай із моркви
І в киселі скупалася».

НЕУВАЖНИЙ
ДІД МОРОЗ

Диво сталося на світі:
В пору спекти, злив і гроз
Переддугав зиму з літом
Неуважний Дід Мороз.
Він навіс свого кожуха,
Теплі валіжки пазув,
Піанку натягнув на вуха
Та й у дитсадок прибув.
Здивувалася малеча
І сказала: «Як же так,
Кута Дід у хутро ласчі,
А в руці тримає мак?»
Так ніколи не буває,
Щоб не сніг літав,

а півт...
І тоді в новім трамваї
На показ поїхав Дід.
Нідаймо старий до каси,
Грошуків стомлено сачми
І сказав: «Квиток, будь
ласка,
До найближчої зими».

СПОРТ

БАГАТОВОРСТВО ГПО.
Першість Центральної ради
товариства «Авангард» се-
ред колективів середніх
спеціальних навчальних за-
кладів з цього виду спорту
протягом трьох днів про-
ходила на спортивних ба-
зах Херсона.

Успішно виступили бага-
товорці Кіровоградського
машинобудівного технікуму.
В командному заліку вони
відиграли на найвищій ща-
бель. Друге місце діста-
лося представникам буді-
вельного технікуму м. Ми-
нослава, а третє — учням
механічного технікуму
м. Запоріжжя. На високому
спортивно-технічному рі-
вні провів усі посидки наш
земляк, майбутній маши-

нобудівник Василь Хероль,
який: він набрав 138 очок
і завоював звання абсолют-
ного чемпіона товариства
«Авангард».

ЛЕГКА АТЛЕТИКА. Остан-
нім видом програми спар-
такіади-79 товариства «Спар-
так» колективів фізкульту-
ри середніх спеціальних
навчальних закладів була
легка атлетика. Посидки
проходили на стадіоні Кіро-
воградського льотно-штур-
манського училища.

Перемогу в командному
заліку здобули працівники
цивільної авіації. Другими
призерами були учні ме-
дицинського училища імені
Є. Мухіна обласного цен-
тру. Третє місце дісталось
легкоатлетам педагогічного
училища м. Олександрії.

ФУТБОЛ. «Зірка» — «Кри-
стал» — 1:0. Автор гола —
Володимир Богданов (19-а
хвилина матчу).

2 червня наші земляки
приймають на своєму полі
«Крибас».

ТЕЛЕБАЧЕННЯ

П'ЯТНИЦЯ,
1 ЧЕРВНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА, 8.00
— «Час». 8.40 — Гімнасти-
ка. 9.05 — «Веселі старти».
9.50 — Телефільм для ді-
тей. «У мене є лев». 2 се-
рія. По закінченні — новини.
14.30 — Новини. 14.50 —
«До Міжнародного дня
захисту дітей». Док. филь-
м. 15.30 — «По музеях і
виставочних залах». Му-
зей В. Васнецова. 16.15 —
«Об'єкти». 16.45 — Кон-
церт педагогів і студентів
факультету народних ін-
струментів музичного педа-
гогічного інституту ім. Гнеси-
них. 17.30 — «Улюблені вірші».
А. Барто. 18.15 — «Діти за
дверима». 18.25 — Ого-
лошення. (К.д.). 18.30 — «Ки-
ровоград сьогодні і завтра».
Коментар головної
артистки обласного
центру В. Крижанюк. (К.д.).
18.45 — «Сьогодні у світі».
19.00 — «Сьогодні» — Між-
народний день захисту ді-
тей». 19.15 — Концерт з
участю дитячих колективів
СРСР і Болгарії. 20.10 —
Кінопоказ «Велика Ві-
чизна». Фільм 8 — «Пе-
ремога під Сталінградом».
21.00 — «Час». 21.35 —
«Документальні ескізи».
22.50 — «Сьогодні у світі».
23.05 — Телефільм — кон-
церт «Життя в танці».

ДРУГА ПРОГРАМА, 10.00
— Новини. 10.15 — «Ори-
гінальні думки». 10.45 — «До-
рогами братерства». Відео-
репортаж, присвячений
25-річчю позначення
України з Росією. 11.45 —
Для дітей. «Хатинка-пер-
шачка». 15.55 — Для ма-
лят. «Срібний дзвіночок».
16.15 — Концерт. 17.00 —
Для дітей. «Наша питаю-
чка». 17.20 — Док. телефіль-
м про дитячу творчість.
18.00 — Казка про «Зірон-
ку». 18.30 — «Актуальна
камера». 19.00 — Футбол:
«Динамо» (Київ) — «Кай-
рат» (Алма-Ата). 20.45 —
«На добраніч, діти!» 21.00 —
«Час». 21.35 — Худ. те-
лефільм «Діти, як діти».
22.45 — Фінал VII Спарта-
кiади УРСР. Шлявання. По-
сидки — новини.

СУБОТА,

2 ЧЕРВНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА, 8.00
— «Час». 8.40 — Гімнасти-
ка. 9.05 — «Виставка Бу-
ратіно». 9.35 — «Дія вас,
батьки». 10.05 — П. С. Бах.
«Брайденбургський концерт
№ 6». 10.25 — Кінопоказ
«Велика Вічизна».
Фільм 8 — «Перемога під
Сталінградом». 11.15 —
«По музеях і виставочних
залах». «Пішійу присвя-
чується». 12.00 — «Ранко-
ва пошта». 12.30 — «Раді
і життя». 13.00 — «Веселка».
III Міжнародний фести-
валь телепрограм народ-
ної творчості. (Канада).
19.30 — «Спортлото». 13.45 —
«Здоров'я». 14.30 — По-
вини. 14.45 — Фільм для
дітей «Акваландія на ділі».
16.10 — «Коло питань».
17.00 — «Скарби корабля,
що затонули». Муль-
фільм. 17.15 — «У світі
творіння». 18.15 — Весілля на
міжнародній темі політи-
чного оглядача газети
«Правда» Ю. Жукова. 19.00 —
До національного свята
Італії — Дня проголоше-
ня республіки. Програма
телебачення Італії. 21.00 —

НЕДІЛЯ,

3 ЧЕРВНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА, 8.00
— «Час». 8.40 — Гімнасти-
ка для дітей. 9.05 — Кон-
церт чоловічого хору Ля-
вівського інституту мило-
рації. 9.30 — «Будильник».
10.00 — «Слухай Радіо».
Спеціальна програма
Слово. 11.00 — Док.
телефільм «Щастя — це
дистанція». 12.00 — Му-
зичний кіоск. 12.30 —
«Сільська година». На ділі.
меломанів. 13.30 — Муль-
фільм. 14.10 — О. Арбу-
зов. «Старомодна коме-
дія». Фільм-вистава. 15.45 —
Док. телефільм з цис-
лу, присвячений педаго-
гічній жінкам. 16.20 —
«На арені цирку». 17.00 —
«Сьогодні» — День мело-
манів. 17.15 — «За на-
шими листами». 18.00 —
Міжнародні панорами.
18.45 — Концерт ансамб-
лю естради Вірменської
телебачення і радіо.
19.00 — «Юбл міжнарод-
ної». 20.00 — Телефільм
«Табі». 21.00 — «Час». 21.35 —
«До 180 років з дня на-
родження О. С. Пушкіна».
Г. Смирнов. «Пішійу».
свій істор. Концерт для
хору. По закінченні — но-
вини.

ДРУГА ПРОГРАМА, 10.00
— Новини. 10.15 — «Доб-
рого нам здоров'я». 10.45 —
«Слав'яне» — «Золоті».
11.45 — «Мелодія миті».
Трудівники колективних
заводів. 12.45 — «Година
з досвідом». Ляльковий
вистав. 13.45 — Прокля-
ти, присвячені Дню меломанів.
14.10 — VII Спарта-
кiада УРСР. Художня гім-
настика. 14.55 — Концерт
учнів Київської музичної
школи ім. Ясеня. 16.15 —
Для дітей. «Яструбин
інозал». 17.00 — Я. Вер-
нак. Е. Гринюк. «Ватіло».
Вистава. 19.00 — «Актуаль-
на камера». 19.30 — 3 кон-
церти VII Всесоюзного
фестивалю мистецтв «Ки-
ївська весна». 20.45 — «На
добраніч, діти!» 21.00 —
«Час». 21.40 — Фільм «Вес-
елішастя людям». По
закінченні — новини.

Редактор
М. УСПАЛЕНКО.

«Молодой коммунар» —
орган Кіровоградського
обласного комітета
ЛКСМ України.

На українському мові.

Газета
виходить
у вівторок,
четвер
і суботу.

316050, МСП.

м. Кіровоград.

вул. Луначарського, 36.

відділ листів і масової роботи, відділ
пропаганди — 2-45-36; відповідальний
секретар, відділ учнівської молоді —
2-40-87; відділ номінального життя,
відділ військово-патриотичного вихо-
вання та спорту — 2-45-35; фотолабо-
раторія — 2-36-65; нічна редакція —
3-03-53.

Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва

«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України.

м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.